Utlåtande EkUU 6/2018 rd– RP 195/2017 rd

Ekonomiutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av avfallslagen

Till miljöutskottet

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av avfallslagen (RP 195/ 2017 rd): Ärendet har remitterats till ekonomiutskottet för utlåtande till miljöutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört
- miljöråd Riitta Levinen, miljöministeriet
- regeringssekreterare Ella Särkkä, miljöministeriet
- specialsakkunnig Tarja Sinivuori-Boldt, arbets- och näringsministeriet
- forskningsdirektör Martti Virtanen, Konkurrens- och konsumentverket
- specialsakkunnig Tuulia Innala, Finlands Kommunförbund
- Business Controller Henri Pesonen, Delete Group Oy
- chefen för juridiska ärenden Janika Vilkman, Delete Group Oy
- Executive Chairman, Partner Martti Malmivirta, Eera Oy
- verkställande direktör Markku Illikainen, Kiertokaari Oy
- direktör för samhällskontakter Jorma Mikkonen, Lassila & Tikanoja Oyj
- verkställande direktör Riku Eksymä, Cirkulärkraft Finland rf
- expert Jukka Lehtonen, Finlands näringsliv rf
- chef för lagstiftningsärenden Tiina Toivonen, Företagarna i Finland rf
- verkställande direktör Otto Lehtipuu, Miljöindustrin och -tjänster YTP rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av
- Teknologiska forskningscentralen VTT Ab
- Finsk Energiindustri rf
- Finlands naturskyddsförbund rf
- advokat Mikko Alkio.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Utgångspunkter för den föreslagna lagstiftningen. Syftet med propositionen är att främja konkurrensen inom avfallshantering genom att sätta en gräns för kommunernas andel av verksamheten och att på så sätt skapa bättre förutsättningar för företagsverksamhet. Målet finns inskrivet i regeringens strategiprogram. Den ändrade ansvarsfördelningen för hantering av kommunalt avfall betyder att avfallsflödena förändras, även om övergångsperioderna har en viss effekt på faktiska följderna. Kommunerna kommer dock fortfarande att ha en skyldighet att ordna avfallshantering i andra hand när det inte går att få avfallshantering på marknaden.

Ekonomiutskottet håller med om den oro som kom fram vid utfrågningen av sakkunniga, som frågade sig hur det ska gå att samordna de mycket heterogena behoven av avfallshantering och serviceutbudet med samordnad och rikstäckande lagstiftning. Samtidigt vill utskottet påminna om att kommunen i ett läge med en marknadsbrist är skyldig att och har möjlighet att ordna avfallshanteringen i andra hand utan påverkas av upphandlingslagen.

Med avseende på den som ska tillämpa lagen är regeringens förslag inte helt optimalt, det vill säga att avfallslagen ska vara en speciallag i relation till upphandlingslagen (1397/2016) och därmed är primär i relation till en allmän lag. De viktigaste reglerna för upphandling och villkoren för att ordna upphandling måste framgå av upphandlingslagen. Effekten av att fördela bestämmelserna över flera författningar minskar emellertid av att de aktuella bestämmelserna om att ordna avfallshantering mestadels tillämpas av experter med djupa insikter i branschen, och de kan antas känna till lagstiftningsramen i sin helhet,

Cirkulär ekonomi. Det samlade målet för lagstiftningen har varit att minst 50 viktprocent av det kommunala avfallet ska återvinnas. Det krävs förändringar i fördelningen av ansvaret för och procedurerna inom avfallshanteringen, om vi ska kunna höja återvinningsgraden, påpekar utskottet. Sett ur den synvinkeln är det delvis osäkert vilka effekter lagförslaget kommer att ha. Vid utfrågningen av sakkunniga ställdes också frågan vilken roll kommunala aktörer spelar i utvecklingen av den cirkulära ekonomin. Även om de offentliga aktörerna har verksamhetsmodeller och lösningar som i allt större omfattning är framåtblickande, är trots allt de privata aktörernas nya insatser den mest sannolika plattform som för den cirkulära ekonomin framåt och genererar innovationer. Vi måste se till att skapa en fri och samarbetsinriktad omvärld för marknadsdriven avfallshantering med fokus på förutsebar lagstiftning som erbjuder nya möjligheter.

Det är ett långsiktigt arbete att planera och organisera hur infrastruktur ska byggas och underhållas. Det gäller för lagstiftaren att balansera mellan verksamheter till självkostnadspris och offentligt subventionerade men vinstbringande verksamheter för att offentliga aktörers roll på ett naturligt sätt ska kunna fylla det gap som inte fylls på marknadsmässiga villkor.

Övergångsperiod. Ekonomiutskottet framhåller att övergångsperioden i propositionen är ovanligt lång jämfört med normala övergångsperioder i vår lagstiftning. Frågan har väckts om avfallshantering en är så speciellt område att det är legitimt med en så lång övergångsperiod. Utskottet anser det vara utrett att anpassningstiden behövs för kommunala aktörer om man beaktar de långa amorteringstiderna för investeringar inom avfallssektorn. Under behandlingen inhämtade utskottet åsikter både för och emot frågan om investeringar inom sektorn ska skyddas genom lagstift-

ning på det sätt som regeringen föreslår. Efter att ha vägt synpunkterna för och emot anser ekonomiutskottet att det i detta fall är motiverat att införa ett så här ovanligt skydd, eftersom kommunala aktörer i sista hand får sin finansiering från skattemedel och eventuella investeringsförluster därmed också finansieras med skattemedel. Samtidigt gäller det att se till att offentlig och privat sektor i Finland kan samarbeta om att ta fram internationellt sett konkurrenskraftiga exportkoncept för avfallssektorn.

Elektronisk marknadsplats för avfallssektorn. Det är enligt utskottet viktigt att den elektronisk marknadsplats för avfall och biprodukter som ingår i det andra steget av revideringen av avfallslagen genomförs med en gång. Utskottet håller med de sakkunniga om att en marknadsplats ökar öppenheten och förbättrar konkurrensen inom området och gör att logistikkedjorna fungerar bättre. Marknadsplatsen gör det sannolikt också lättare att bedöma den marknadsbrist som avses i 15 § i upphandlingslagen.

Avslutningsvis. Utskottet hänvisar här till sitt betänkande (EkUB 31/2016 rd – RP 108/2016 rd) om upphandlingslagen och riksdagens kläm (RSv 239/2016 rd) i frågan, nämligen att statsrådet vid behov ska vidta åtgärder för att precisera lagstiftningen inom de olika sektorerna och då särskilt beaktar verksamhetsförutsättningarna för avfallshanteringssektorn. Med lagförslaget blir detta möjligt eftersom det garanterar att kommunala aktörers investeringar kan nyttiggöras på ett rationellt och tillfredsställande sätt. Enligt förslaget krävs det nödvändigt och skyndsamt en elektronisk marknadsplats för regleringen av avfallssektorn *(Utskottets förslag till uttalande)*. Ekonomiutskottet anser att lagstiftningen i det andra steget i reformen bör beredas skyndsamt. I det sammanhanget kommer man också att gå in på bokföringskraven inom avfallssektorn eftersom den 145 a § i propositionen inte är någon lösning på alla de problem med konkurrensneutralitet som förekommer. Utskottet anser att problemen kunde lösas effektivare med en skyldighet att skilja åt biologiska avfallshanteringsbolag och avfallsförbränningsanläggningar som ett kommunalt avfallshanteringsbolag äger.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Ekonomiutskottet föreslår

att miljöutskottet beaktar det som sägs ovan och

att miljöutskottet föreslår att riksdagen godkänner uttalandet nedan. ***(Utskottets förslag till uttalande)***.

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att statsrådet i snabb takt bereder de lagändringar som krävs för att införa en elektronisk marknadsplats för avfallshanteringssektorn.

Helsingfors 15.3.2018

Utlåtande EkUU 6/2018 rd

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Kaj Turunen blå
vice ordförande Harri Jaskari saml
medlem Hannu Hoskonen cent.
medlem Laura Huhtasaari saf
medlem Lauri Ihalainen sd
medlem Eero Lehti saml
medlem Markus Lohi cent
medlem Johanna Ojala-Niemelä sd
medlem Arto Pirttilahti cent
medlem Hanna Sarkkinen vänst
medlem Ville Skinnari sd
medlem Antero Vartia gröna.

Sekreterare var

utskottsråd Teija Miller.

AVVIKANDE MENING 1

Motivering

Proposition RP 195/2017 rd om en ändring av avfallslagen tar ingen hänsyn till behoven inom den cirkulära ekonomin eller till särdragen i avfallssektorn. Avgränsningen av det kommunala ansvaret och gränsen för försäljning till utomstående leder till större miljöproblem, långsammare utveckling av den cirkulära ekonomin och högre avfallsavgifter för både hushåll och företag.

Vid behandlingen av upphandlingslagen i slutet av 2016 föreslog vi i vår reservation (EkUB 31/2016 rd) att anknutna enheter ska få sälja till utomstående upp till 20 procent av omsättningen. Direktivet har inga begränsningar i beloppen för rätten att sälja till utomstående.

Också ekonomiutskottet ansåg i sitt betänkande om upphandlingslagen att den föreslagna gränsen både i procent och i euro för många anknutna enheter skulle medföra ett behov av anpassningsåtgärder och eventuellt också ett behov av att höja kundavgifterna. De flesta av de bolag som berörs av bestämmelsen har ingått fleråriga kontrakt, vilket betyder att det kan uppstå problem eftersom de föreslagna bestämmelserna kräver flexibilitet, ansåg utskottet.

I ett uttalande som godkändes av både utskottet och riksdagen sägs det följande: ”Utskottet ... förutsätter att statsrådet vid behov vidtar åtgärder för att precisera lagstiftningen inom de olika sektorerna och då särskilt beaktar avfallssektorns och social- och hälsovårdens verksamhetsförutsättningar.”

Den aktuella ändringen av avfallslagen begränsar rätten att sälja till utomstående till 10 procent fram till den 31 december 2029 och bestående till 5 procent från och med den 1 januari 2030. Trots tvivel och kritik från både opposition och regeringspartier hörde regeringen i beredningen bara på önskningar och mål från den privata avfallshanteringssektorn. Också vid utfrågningen av sakkunniga ansågs de långa övergångsperioderna vara motiverade.

Eftersom avfallshanteringen är en mycket speciell sektor, bör avfallslagen tillåta en gräns på 20 procent för anknutna enheter i överensstämmelse med upphandlingsdirektivet. Ett långsträckt och glest bebyggt land som Finland behöver vi starka och ansvarsfulla offentliga aktörer inom avfallshanteringen utöver privata aktörer. Det är nödvändigt för att de höga målen inom miljöskyddet och den cirkulära ekonomin ska fungera så bra som möjligt i hela landet.

Enligt sakkunniga behöver det kommunala ansvaret för avfallshantering inte inskränkas. Det kan rentav vara skadligt, ansåg sakkunniga. De sektorer som inte ingår i det kommunala ansvaret går miste om lagstadgad rådgivning och berörs inte av föreskrifterna om avfallshantering. Det gör det svårare att ordna separata insamlingar och att återvinna trots att högre återvinningsgrad är det vi explicit behöver. Avfallsavgifter kommer sannolikt att stiga och det i sin tur kan locka folk att slarva med avfallshanteringen.

Tack vara de kommunala investeringarna i avfallsanläggningar har vi kunnat garantera fördelaktiga avgifter för behandling av avfall från boende och se till att de företag som behöver avfalls-

behandling får det. Infrastrukturen för avfallshanteringen har krävt stora investeringar och där ingår anläggningar för behandling av bioavfall och avfallsförbränningsanläggningar. Priserna för behandling av blandavfall från bostadsområden kommer att stiga avsevärt i framtiden precis som överföringspriserna på elmarknaden, om kommunala avfallsanläggningar får begränsade verksamhetsmöjligheter, bolagens investeringar i avfallshantering inte utnyttjas fullt ut och omsättningen därför sjunker.

De kommunala avfallsanläggningarna täcker in hela landet och de är bäst skickade att möta de utmaningar som den cirkulära ekonomin innebär. De kommunala anläggningarna har skapat en plattform för samarbete med den privata sektorn. Resultatet är att de tillsammans kan ta fram nya former för återvinning och utvinning av avfallsmaterial. För att återvinningsgraden ska kunna stiga krävs det stärkt samarbete, insamlingsställen heltäckande över hela landet och bättre producentansvar. För fortsatt samarbete behövs den gräns för anknutna enheter som ingår i upphandlingsdirektivet. Om finländska aktörer inte lyckas etablera samarbete sinsemellan, kommer de utländska jättarna att ta över vår avfallshanteringsmarknad.

Finland har ambitionen att bli världsledande inom cirkulär ekonomi. Förutsättningarna för måluppfyllelsen skapas via samarbete som tar hänsyn till de kommunala avfallsbolagens långa erfarenhet, stora expertis och grundmurade kompetens. Den elektroniska marknadsplatsen för avfall och biprodukter måste införas med en gång för att öka öppenheten och förbättra konkurrensen.

Avvikande mening

Vi föreslår

att miljöutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 15.3.2018

Lauri Ihalainen sd
Johanna Ojala-Niemelä sd
Hanna Sarkkinen vänst
Ville Skinnari sd

AVVIKANDE MENING 2

Motivering

Avfallshantering är livsviktigt och en grundförutsättning för företagande. Därför måste den vara tillgänglig för alla, överallt och under alla förhållanden för att de mål som miljö- och hälsoskyddet lagt upp för avfallshanteringen. De viktigaste målen i avfallslagen avser miljö- och hälsoskydd. Vi behöver fungerande avfallshantering för att nå de målen.

Offentliga aktörer spelar en stor roll för en fungerande avfallshantering. I egenskap av offentliga aktörer har kommunerna en nödvändig och obestridlig roll som garant för en fungerande avfallshantering. På senare år har så gott som alla stora avfallsinvesteringar, exempelvis nya anläggningar för avfallsbehandling, fallit på kommunerna. Kommunerna är i många fall haft stora kostnader för investeringarna.

Förslaget till avfallslag har mål som är värda att stödja. När konkurrensmöjligheterna förbättras, kommer det nya aktörer in i branschen samtidigt som det ges större utrymme för innovationer inom cirkulär ekonomi. Det är befogat att kommunala avfallshanteringsbolag får inskränkt ansvar.

Regeringen föreslår en gräns på 10 procent för försäljning till utomstående och den ska automatiskt sjunka till 5 procent efter en övergångsperiod. Jag anser gränsen vara onödigt sträng. Vid behandlingen av upphandlingslagen EkUB 31/2016 rd – RP 108/2016 rd) gav gröna riksdagsgruppen sitt stöd till att gränsen går vid 20 procent för kommunala affärsverk, vilket EU-direktivet tillåter.

Vår riksdagsgrupp anser att det vore befogat att dra gränsen vid 20 procent också inom avfallssektorn. En högre gräns skulle garantera att offentliga och privata aktörer samarbetar om cirkulär ekonomi och säkerställa tillgång till avfallshantering i hela landet. Samarbetet kring innovationer inom cirkulär ekonomi har fungerat bra mellan kommunala bolag och privat sektor. Den föreslagna gränsen för försäljning till utomstående är inte tillräckligt hög för att säkerställa fortsatt samarbete. Dessutom är avfallshantering en försörjningstjänst och det bör inte finnas någon som helst risk att den inte är tillgänglig.

De flesta EU-stater har lag fast gränsen för anknutna enheter till 20 procent som i direktivet. En lägre nationell gräns försvårar enligt vår uppfattning de kommunala avfallsbolagens konkurrensmöjligheter i relation till de utländska aktörer som kan etablera sig på den finländska marknaden. För många avfallssorter, bland annat textilavfall, är marknaden för avfallshantering internationell.

Gröna riksdagsgruppen anser att den föreslagna gränsen splittrar avfallsströmmarna, vilket innebär att avfallsströmmarna till de stora kommunala avfallshanteringsanläggningarna utan vidare minskar. Det har negativ effekt på anläggningarnas lönsamhet och kan därför ha som följd att avfallsavgifterna för kommuninvånare och mindre företag stiger. Det kunde vi undvika att privatisera stora avfallsbehandlingsanläggningar, bland annat anläggningar för bioavfall, eftersom det i

vilket fall som helst är förknippat med stora risker. Riskerna och likaså möjligheterna bör utredas och kartläggas innan gränsen för försäljning till utomstående sänks.

Avvikande mening

Jag föreslår

att miljöutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 15.3.2018

Antero Vartia gröna

AVVIKANDE MENING 3

Motivering

I proposition föreslår regeringen att bestämmelserna i avfallslagen om fördelningen av ansvaret för hantering av kommunalt avfall ändras i överensstämmelse med regeringen Sipiläs program, det vill säga att det ansvar som föreskrivs för kommunerna huvudsakligen bara ska avfall från boende. Precis som nu ska kommunerna ansvara för hanteringen av det kommunala avfall som uppkommer inom kommunens förvaltnings- och serviceverksamhet och för mottagningen och behandlingen av farligt avfall från jord- och skogsbruket. Dessutom får lagen ändringar som beror på avgränsningen av ansvarsfördelningen beträffande möjligheten göra undantag från skyldigheten att överlämna avfall till kommunalt anordnad avfallshantering.

I motsats till lagen om offentlig upphandling och koncession föreslår regeringen att den andel av försäljning till utomstående som begränsar verksamhet som bedrivs på marknadsvillkor och som tillämpas på anknutna enheter och upphandlande enheter inom den kommunala avfallshanteringen ska vara tio procent till och med den 31 december 2029 och en fast andel på fem procent från och med den 1 januari 2030.

Vid utfrågningen lyfte sakkunniga fram ett stort antal problem med propositionen. I sitt system för tidig varning, Early Warning, har EU-kommissionen påpekat att ansvarsfördelningen inom avfallshanteringen är splittrad, att reglerna är otydliga och att allt detta leder till problem. Dessutom håller EU på att se över avfallsdirektivet. Ändringarna kommer troligen att godkännas i år. Därför vore det bra att revidera avfallslagen samtidigt som direktivet revideras och EU:s paket om cirkulär ekonomi ska sättas i kraft nationellt.

Enligt skrivningarna i regeringsprogrammet har Finland ambitionen att ligga i framkant inom cirkulär ekonomi senast 2025. Om vi ska lyckas med det måste offentliga och privata aktörer samarbeta på bred front. I EU har staterna med starkt kommunalt ansvar större återvinningsgrad än Finland, bland andra Sverige, Danmark och Österrike. I de länderna fungerar avfallshanteringen bra och de uppfyller sina återvinningsmål. Sverige har för avsikt att bredda kommunernas operativa ansvar. Men i propositionen går regeringen in för motsatt lösning och sprider ut ansvaret ännu mer. I länder med ett snävt kommunalt ansvar, exempelvis Irland och Norge, ser man att den samlade hanteringen av kommunalt avfall och själva infrastrukturen är outvecklad och otillräcklig med avseende på behoven: På Irland är insamlingen och transporten av kommunalt avfall helt beroende av det marknadsmässiga serviceutbudet, vilket har lett till allvarliga brister i nivån på miljöskyddet.

Miljöutskottet har tidigare framhållit (MiUB 23/2010 rd, s. 9) att åtgärder för att främja företagsverksamhet har en underordnad roll i relation till målen med hälso- och miljöskyddet. Fungerande avfallshantering är ett viktigt led i samhällets grundläggande infrastruktur och den kan vi inte överlåta helt och hållet till marknadskrafterna. Syftet med bestämmelserna om konkurrensneutralitet är inte att skydda privata företag mot konkurrens från offentliga aktörer, utan att reagera på offentliga aktörer som snedvrider förutsättningarna för konkurrens eller hindrar att konkurrens uppkommer på marknaden. Kort sagt kommunala aktörer ska inte få någon extra konkurrensför-

del på marknaden. I sin rapport 2/2016 säger Konkurrens- och konsumentverket att kommunala avfallsanläggningar inte snedvrider marknaden och att det inte finns några bevis för att konkurrenslagstiftningen överträds eller att konkurrensneutraliteten blir lidande.

I dagsläget ligger det ofta på samkommunernas ansvar att konkurrensupphandla insamling och transport av avfall. Samkommunerna planerar logistiksystemet för avfallstransporter så att insamling och transport kan göras så effektivt som möjligt och med ett minimum av buller- och miljöolägenheter. Vidare upphandlar samkommunerna transportentreprenader och kan avpassa dem så att också mindre branschaktörer kan delta. Om ansvaret omfördelas och exempelvis en aktör av försvarsmaktens mått i fortsättningen upphandlar sin avfallshantering i hela landet, är det självklart att mindre lokala företag inte kan delta i upphandlingen och följaktligen går miste om kontrakt. Det finns alltså en risk för att den föreslagna ändringen i själva verket inte medverkar till större konkurrens och bättre fungerande marknad. I stället kommer avfallshanteringen att helt och hållet domineras av de stora rikstäckande aktörerna.

Upphandlingsdirektivet (2014/24/EU) tillåter att högst 20 procent säljs till utomstående, och den gränsen tillämpas i andra europeiska länder. Men regeringen föreslår att Finland ska tillämpa en gräns på 10 procent till och med 2029 och från och med 2030 skärpa gränsen till 5 procent. I det hänseendet strider propositionen mot sina mål, eftersom behovet av tjänster på marknadsvillkor kommer att öka avsevärt, medan avfallsanläggningarna samtidigt får sina möjligheter att delta i upphandling kringskurna betydligt mer än EU-lagstiftningen kräver. En alltför sträng gräns för rätten att sälja till utomstående sätter den offentliga och den privata sektorns samarbete kring cirkulär ekonomi på spel. Dessutom försämras finländska aktörers möjligheter att arbeta på den inre marknaden. Vidare leder den stränga gränsen till att avfallshanteringen koncentreras till de stora aktörerna, eftersom små aktörer inte har några möjligheter att investera i egen kapacitet för avfallshantering. Den onödigt stränga gränsen betyder också att kapaciteten inte utnyttjas fullt ut, vilket i sin tur betyder att högre avgifter för kunderna trots att de fasta kostnaderna är oförändrade. Samtidigt försämras tillgången till service på längre sikt, när verksamheten inte genererar tillräckligt med pengar för ersättande investeringar. Trots det innebär det faktum att kommunerna fortfarande kommer att vara ansvariga i andra hand i själva verket att avfallshanteringen ordnad med offentliga medel, om det inte finns någon privat aktör på marknaden.

Idéerna om valfrihet och marknadsmässiga villkor rimmar illa med avfallshantering, där det viktigaste uppgiften är att skydda hälsa och miljö, vilket också ska gälla försörjningsberedskapen i kristid. I propositionen inskränks producentens faktiska valfrihet till följd av gränsen för försäljning till utomstående, när det exempelvis inte finns någon fungerande marknad för hantering av specialavfall från hälso- och sjukvård och det inte går att löpa sådana tjänster av en offentlig aktör. Om mottagningsställena blir färre, blir transportsträckorna längre och transportkostnaderna högre. Det är avfallsproducenten som får stå för kostnaderna. Det blir svårare att förutse kapacitetsbehovet inom kommunal avfallshantering ja kostnaderna per enhet stiger, om kapacitet måste upprätthållas för säkerhets skull till följd av skyldigheten i andra hand, trots att tjänsten inte kan säljas under andra omständigheter. Detta är ingen fungerande konkurrensneutralitet. I stället leder den föreslagna modellen till att de offentliga aktörerna begränsas, att marknaden börjar fungera ineffektivt och att de som behöver tjänster måste betala ett högre pris.

Utlåtande EkUU 6/2018 rd
Avvikande mening 3

Vi i sannfinländska utskottsgruppen anser det sannolikt att regeringens ändringar kommer att höja kostnaderna för avfallshanteringen och hindrar att lösningar som stöder den cirkulära ekonomin. Följaktligen ligger propositionen inte i vare sig de servicebehövandes eller samhällets samlade intresse. Den innehåller ingen adekvat utvärdering av vare sig fungerande konkurrens eller kostnadseffekter. Vi anser att regeringens gräns för försäljning till utomstående, som är lägre än gränsen på 20 procent i upphandlingsdirektivet, inte är förenlig med Finlands nationella intresse och därmed inte främjar finländska aktörers konkurrenskraft. Därför bör 32 § 1 mom. och 42 § 1 mom. I avfallslagen finnas kvar och den nya 145 a § ändras så att de procentandelar som tillämpas på anknutna enheter och upphandlande enheter som är verksamma inom kommunal avfallshantering ska uppgå till tjugo och att begränsningen på 500 000 euro inte ska tillämpas på dem. Dessutom ska procentsatsen inte ändras från och med den 1 januari 2030.

Avvikande mening

Jag föreslår

att miljöutskottet beaktar det som sägs ovan.

Helsingfors 15.3.2018

Laura Huhtasaari saf